

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/48/2017
Identifikačné číslo spisu: 1614205905
Dátum vydania rozhodnutia: 20.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1614205905.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Zväz automobilového priemyslu Slovenskej republiky, so sídlom Bojnická 3, 831 04 Bratislava, IČO: 34 000 445, zastúpeného JUDr. Júliusom Brichtom, advokátom, Grösslingová 6-8, 811 09 Bratislava, proti žalovanému: Brose Bratislava, spol. s.r.o., so sídlom Priemyselný park Lozorno 1006, 900 55 Lozorno, IČO: 35 818 841, zastúpenému Jurek, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Páričkova 15, 821 08 Bratislava, IČO: 47 253 983, o zaplatenie 4.980,- eur s príslušenstvom, o návrhu žalovaného na prerušenie konania, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. januára 2017, č. k. 2Cob/254/2016-137, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného o d m i e t a .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky, ako súd prvej inštancie, uznesením zo dňa 17.05.2016, č. k. 10Cb/126/2014-118, návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že žalobca sa návrhom podaným na Okresný súd Malacky dňa 28.05.2014, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 4.980,- eur s príslušenstvom z titulu neuhradeného členského príspevku vyúčtovaného faktúrami č. 802012, č. 13FC056, č. 14FCV137. Podaním doručeným súdu dňa 15.04.2016, predložil žalovaný návrh na odročenie pojednávania vytýčeného súdom na deň 26.04.2016 a navrhol zároveň prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., do skončenia konania vo veci vedenej medzi stranami na návrh žalovaného na Okresnom súde Bratislava III, sp. zn. 26Cb/129/2016.

2. Prvoinstančný súd poukázal na § 109 ods. 2 písm. c/, § 107 až § 111 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že prerušenie konania by sa v tomto prípade priečilo účelu konania. Otázka existencie alebo neexistencie záväzkového vzťahu medzi stranami, z ktorého by vznikol záväzok žalovaného na zaplatenie sumy 4.980,- eur titulom neuhradeného plnenia (členského príspevku), je totiž otázkou predbežnou, ktorú si môže súd vyriešiť aj sám v skôr začatom konaní vedenom pod sp. zn. 10Cb/126/2014.

3. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, na odvolanie žalovaného, napadnutým uznesením zo 10.01.2017, č. k. 2Cob/254/2016-137, uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 17.05.2016, č. k. 10Cb/126/2014-118, potvrdil.

4. Odvolací súd s poukazom na § 164 C. s. p. uviedol, že prerušenie konania prichádza do úvahy v prípade pokiaľ prebieha alebo je súdom vyvolané iné konanie, ktorého výsledok môže mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Nedôvodné prerušenie konania by vytvorilo pre strany stav právnej neistoty a spôsobilo by porušenie práva strán sporu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Prerušenie súdneho konania by malo do úvahy prichádzať len v nevyhnutných prípadoch.

5. Odvolací súd zastával názor, že v prebiehajúcom konaní na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 26Cb/129/2016, sa nerieši taká otázka, ktorú by súd v prebiehajúcom súdnom konaní nevedel posúdiť. Otázkou existencie alebo neexistencie záväzkového vzťahu medzi stranami sporu, z ktorého by vznikol záväzok žalovaného na zaplatenie 4.980,- eur, titulom neuhradeného plnenia, možno pokladať za otázku, ktorú si môže súd vyriešiť aj sám v konaní sp. zn. 10Cb/126/2014, na Okresnom súde Malacky. Preto mal odvolací tiež za to, že navrhované prerušenie konania, by bolo taktiež v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. Z uvedených dôvodov, návrh žalovaného na prerušenie konania, považoval odvolací súd za nedôvodný a uznesenie súdu prvej inštancie, za vecne správne.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, podal žalovaný dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že procesným postupom krajského súdu (ako aj okresného), mu bolo znemožnené uskutočňovať jemu patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Napadnuté rozhodnutie ďalej podľa dovolateľa spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p.).

7. Dovolateľ má za to, že otázku existencie, resp. neexistencie právneho vzťahu medzi stranami sporu je potrebné posúdiť komplexne, nielen ako otázku predbežnú. Podľa dovolateľa odôvodnenie rozhodnutia s ohľadom na ním uvedené právne závery, ako aj skutkový stav vo veci, je nepostačujúce. Podľa dovolateľa, sa s právnym záverom odvolacieho súdu nemožno stotožniť, keďže sa odvolací súd v celom rozsahu opomenul vysporiadať s otázkou, že v danom prípade by mohla nastať situácia, že dva spory s podobným skutkovým stavom budú odlišne posúdené, čo by bolo v rozpore s princípom právnej istoty.

8. Prerušenie konania je podľa dovolateľa potrebné považovať za procesný inštitút slúžiaci k odstráneniu prekážok postupu konania, ktorý sa použije vtedy, keď je zrejmé, že prekážka je dočasná a že po jej odstránení bude možné v konaní pokračovať. Všeobecným účinkom každého prerušenia je, že sa nekonajú pojednávania a neplynú lehoty. Ak je sporné, či existuje /existoval/, platne založený záväzkový vzťah medzi sporovými stranami, podľa dovolateľa nie je možné vykonávať procesné úkony súdu v danom spore. Ďalšie procesné úkony súdu, by znamenali porušenie princípu právnej istoty, z ktorého dôvodu je dovolateľ toho názoru, že predmetné rozhodnutia sú zjavne vecne nesprávne a rieši sa v spore otázka, ktorá nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu doposiaľ vyriešená. Na základe vyššie uvedeného dovolateľ navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Žalobca k dovolaniu uviedol, že s napadnutým uznesením, ako aj s uznesením súdu prvej inštancie, sa v plnom rozsahu stotožňuje. Žalobca sa domnieva, že konanie vedené na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 10Cb/126/2014, zakladá prekážku litispendencie vo vzťahu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/95/2016 (pôvodne 26Cb/129/2016). Žalobca v tejto súvislosti zdôraznil, že žaloba na plnenie konzumuje žalobu určovaciu.

10. Ďalej má žalobca za to, že naliehavý právny záujem žalobcu na ním požadovanom určení v žalobe vedenej na Okresnom súde Bratislava III, nie je daný. A to aj vzhľadom na prebiehajúce konanie medzi stranami na Okresnom súde Malacky, kde má byť riešená ako otázka predbežná, existencia alebo

neexistencia záväzkového vzťahu medzi stranami.

11. S poukazom na § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. a § 421 ods. 2 C. s. p., má žalobca za to, že dovolací dôvod uvádzaný žalovaným, nie je daný, pričom je dovolanie neprípustné. Z uvedeného dôvodu, žalobca navrhuje, aby dovolací súd podané dovolanie odmietol, resp. zamietol.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalovaný zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal spor a dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

13. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je nepochybne tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšej inštancie, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

14. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C. s. p.

15. Podľa § 420 C. s. p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Podľa § 421 ods. 1 C. s. p. dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. K dovolacej námietke týkajúcej sa práva na spravodlivý proces podľa § 420 písm. f/ C. s. p., najvyšší súd poukazuje na to, že už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

18. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 420 C. s. p., dovolací súd skúma prednostne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p., pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C. s. p.

irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

19. Rozhodnutím vo veci samej je meritórne rozhodnutie. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdzuje, alebo mení. Rozhodnutie vo veci samej je preto také rozhodnutie, v ktorom sa súd zaoberá nárokom, ktorý strany uplatnili. Charakteristickým znakom pre rozhodnutie vo veci samej je, že zakladá prekážku veci rozhodnutej (§ 230 C. s. p.), na rozdiel od rozhodnutia nemeritórneho, ktoré takéto účinky nemá.

20. Rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, môžu byť rozhodnutiami vo veci samej alebo aj procesné rozhodnutia, ktorými sa konanie končí, ale neriešia vec samu, vec sama nebola prejednaná (napr. zastavenie konania pre neexistenciu procesných podmienok; pre späťvzatie žaloby, odvolania; pre neodstránenie väd podania; odmietnutie podania; odmietnutie odvolania a pod.).

21. Z obsahu spisu je zrejmé, že návrh na prerušenie konania bol podaný v priebehu súdneho sporu o zaplatenie žalovanej istiny spolu s príslušenstvom (č. l. 100 spisu). Pokiaľ súd prvej inštancie, tomuto návrhu žalovaného nevyhovelo a odvolací súd napadnutým rozhodnutím, potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, takéto rozhodnutie odvolacieho súdu, nie je rozhodnutím vo veci samej v zmysle § 420 C. s. p. Žalovaným navrhované prerušenie konania, bolo vydané v priebehu civilného sporového konania, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom (§ 305 C. s. p.).

22. Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, preto v danom prípade nie je (ani) rozhodnutím, ktorým sa konanie (o veci vymedzenej žalobou) končí. Aj po rozhodnutí o návrhu na prerušenie konania, civilné sporové konanie žalobcu proti žalovanému pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne.

23. V súvislosti s dovolacou námietkou, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu podľa žalovaného záviselo od právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. v spojení s § 432 ods. 1 C. s. p.), dovolací súd poukazuje na § 421 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1, nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p.

24. Podľa § 357 písm. a/ až n/ C. s. p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o zastavení konania, odmietnutí podania vo veci samej, odmietnutí žaloby na obnovu konania, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmých nesprávností, okrem odôvodnenia, zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, odklade vykonateľnosti rozhodnutia, povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, zabezpečení dôkazného prostriedku, nároku na náhradu trov konania, prerušenia konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164.

25. V predmetnom spore, odvolací súd napadnutým uznesením rozhodol tak, že potvrdil uznesenie Okresného súdu Malacky zo dňa 17.05.2016, č. k. 10Cb/126/2014-118, ktorým súd prvej inštancie, zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania.

26. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovaného z § 420 písm. f/ C. s. p. nevyplýva, pričom prípustnosť dovolania žalovaného v rozhodovanom spore nebola založená ani podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p. s poukazom na § 421 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 357 písm. n/ C. s. p., dovolací súd dovolanie žalovaného proti uzneseniu odvolacieho súdu podľa § 447 písm. c/ C. s. p., ako procesne neprípustné odmietol bez toho, aby sa mohol zaoberať dôvodnosťou dovolania.

27. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu, rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods.

2 C. s. p.).

28. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.